

Kjære Slekt og Venner!

Tiden flyr så alt for fort! Og årene går enda forttere!! Så nå er vi her igjen. Vinter og mørke kvelder, og morgener, lav vintersol og kaldere og kaldere dager. Slik også dette året. 2022 er snart historie, med mye nytt i vår del av verden, hvor fred og stabilitet lenge har fått prege livet. Nå er det ikke bare prisen på strøm som er blitt ustabil, også freden er skjørere enn den har vært på lenge. Så la oss håpe for framtiden og nye generasjoner at ting ordner seg!!

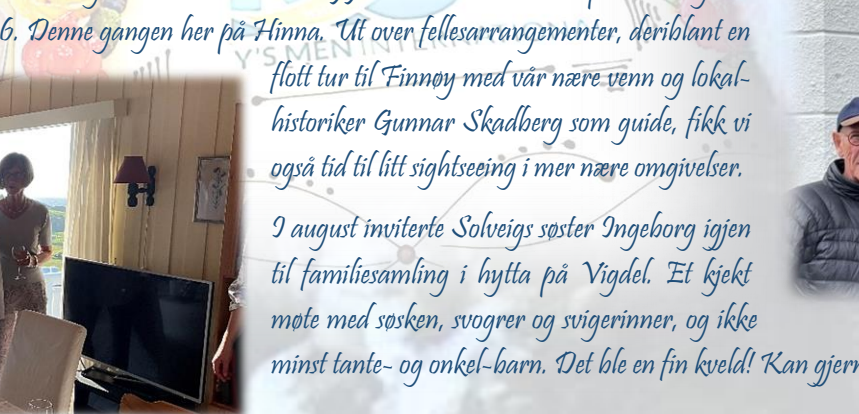
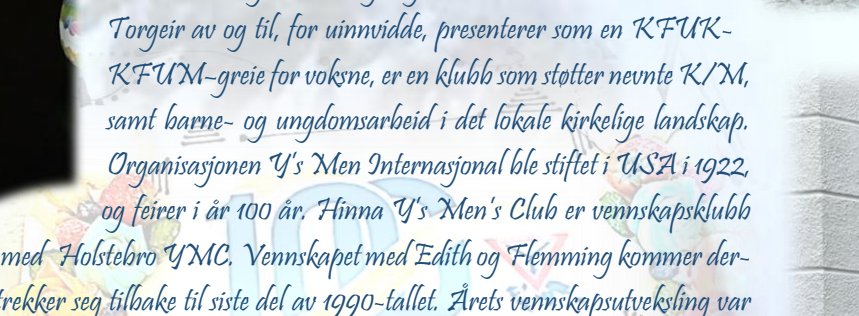
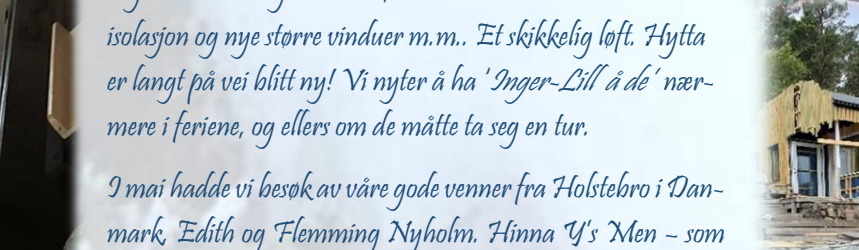
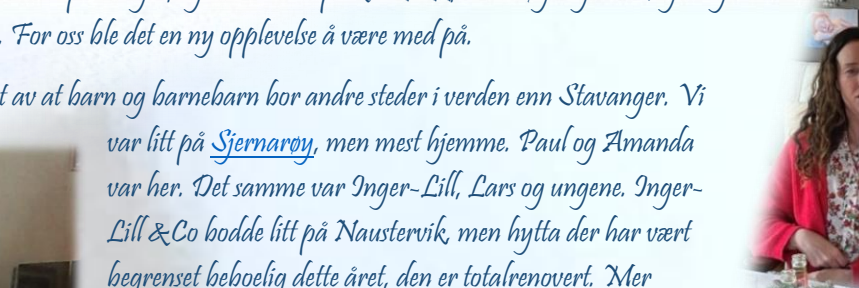
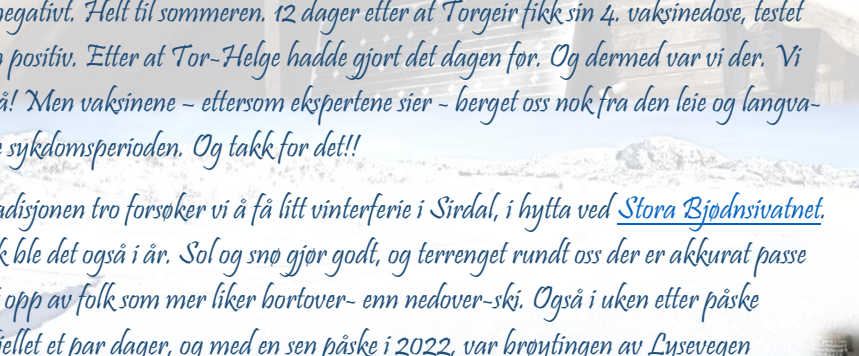
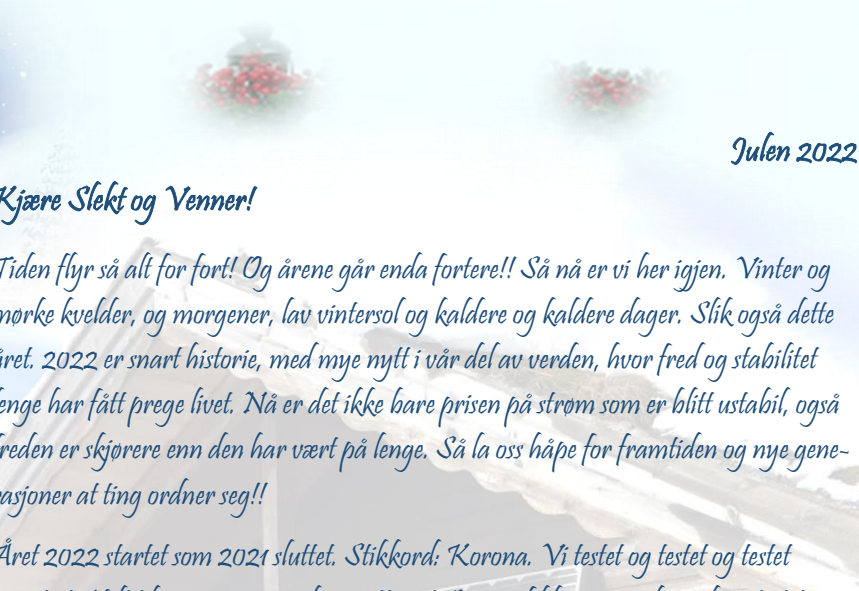
Året 2022 startet som 2021 sluttet. Stikkord: Korona. Vi testet og testet og testet negativt. Helt til sommeren. 12 dager etter at Torgeir fikk sin 4. vaksinedose, testet han positiv. Etter at Tor-Helge hadde gjort det dagen før. Og dermed var vi der. Vi også! Men vaksinene – ettersom ekspertene sier – berget oss nok fra den leie og langvarige sykdomsperioden. Og takk for det!!

Tradisjonen tro forsøker vi å få litt vinterferie i Sirdal, i hytta ved Stora Bjødnsivatnet. Slik ble det også i år. Sol og snø gjør godt, og terrenget rundt oss der er akkurat passe fylt opp av folk som mer liker bortover- enn nedover-ski. Også i uken etter påske var vi på fjellet et par dager, og med en sen påske i 2022, var brøytingen av Lysevegen da kommet godt i gang. For oss ble det en ny opplevelse å være med på.

Ellers var påsken preget av at barn og barnebarn bor andre steder i verden enn Stavanger. Vi var litt på Sjernerøy, men mest hjemme. Paul og Amanda var her. Det samme var Inger-Lill, Lars og ungene. Inger-Lill & Co bodde litt på Naustervik, men hytta der har vært begrenset beboelig dette året, den er totalrenovert. Mer isolasjon og nye større vinduer m.m.. Et skikkelig løft. Hytta er langt på vei blitt ny! Vi nyter å ha 'Inger-Lill & de' nærmere i feriene, og ellers om de måtte ta seg en tur.

I mai hadde vi besøk av våre gode venner fra Holstebro i Danmark, Edith og Flemming Nyholm. Hinna Y's Men – som Torgeir av og til, for uinnvidde, presenterer som en KFUK-KFUM-greie for voksne, er en klubb som støtter nevnte K/M, samt barne- og ungdomsarbeid i det lokale kirkelige landskap. Organisasjonen Y's Men Internasjonal ble stiftet i USA i 1922, og feirer i år 100 år. Hinna Y's Men's Club er vennskapsklubb med Holstebro YMC. Vennskapet med Edith og Flemming kommer derfra og strekker seg tilbake til siste del av 1990-tallet. Årets vennskapsutveksling var nr 13 siden 1996. Denne gangen her på Hinna. Ut over fellesarrangementer, deriblant en flott tur til Finnøy med vår nære venn og lokalhistoriker Gunnar Skadberg som guide, fikk vi også tid til litt sightseeing i mer nære omgivelser.

I august inviterte Solveigs søster Ingeborg igjen til familiesamling i hytta på Vigdel. Et kjekt møte med søsken, svogrer og svigerinner, og ikke minst tante- og onkel-barn. Det ble en fin kveld! Kan gjerne gjentas!

Likevel, og ikke minst. Årets begivenhet med strek under og større bokstaver: I slutten av juni fikk Paul og Amanda sitt første barn. Liam ble født den 30. juni. Det har derfor blitt noen flere turer enn vanlig østover til Vøyenenga denne høsten. Flest ganger for Solveig. Og like over nyttår skal vi bortover igjen i dåp i Bryn kirke. Det blir spennende.

En annen begivenhet dette året var amerikabesøket vi hadde like etter St. Hans. To av Torgeirs tremenninger kom fra Iowa i USA for å spore opp stedet hvor deres bestefar, bror til Torgeirs mormor, utvandret fra for drøyt hundre år siden. En av de to hadde også med både kone og barn. Bestefaren (... og for de voksne barna: oldefaren) kom fra fjellgården Økland i tidligere Ølen kommune. Det ble interessante dager, med medbrakt picnic-lunsj i gårdstunet på Økland den første dagen. Da vår siste bosatte slektning på Økland, Kåre Økland, nå var på sykehjem. Han døde i høst nærmere 88 år gammel. Så også for Torgeir, som årlig har besøkt Kåre og annen slekt på Økland siden 1950-tallet - den gang det bodde masse slekt der oppe - blir dette et litt spesielt år. Alle våre barn har et forhold til Økland. Dagen etter Økland-besøket var amerikanerne hos oss en tur her på Boganes.

Kan ikke unngå å nevne flotte dager med vakre solnedganger på Sjernarøyane. Alltid avslappende og fint å komme inn dit. Enten alene eller sammen med venner. Det har blitt en vane - i hvert fall om sommeren - å feire bursdager der. Så også i år. Men likevel, spesielt i juli foregår det meste her hjemme på Boganes. I vår barndom var også dette et sted langt 'ute på landet' med sine hytter langs sjøen. Omgivelsene her er derfor landlige nok, og god plass har vi. Så godt det lar seg gjøre prøver vi å samle alle samtidig. Barn og barnebarn. Og da er det bare huset her som er stort nok. Den årvisse sommerfesten med mye god mat og mye annet gøy, ute og inne, gikk i år av stabelen siste helgen i juli. Det er blitt en tradisjon det er helligbrøde å droppe.

Tor-Helge & Christina bor fortsatt i Seattle. De var her i sommer, og de kommer til Europa nå til jul. Ser fram til å treffe dem. Vanligvis er de i Europa et par ganger årlig, og blir her da en del uker. 'Home office' er i så måte en grei oppfinnelse. Ellers bruker de en del tid til å komme seg rundt til ulike steder i USA, og vi er jevnlig på Skype/FaceTime. En gedigen kontrast til da Torgeirs grandonkler dro til USA for drøyt 100 år siden.

Adventstiden er tid for ettertanke. Tid for å tenke om året som nå ebber ut, men også over livets store spørsmål. Det som utover de mange daglige gleder og bekymringer kompletterer tilværelsen. Prøve å få et fugleperspektiv på eksistensen, på det vi mennesker finner på av tanker, gjøren og laden. Med krigen i Europa på relativt nært hold, er budskapet om 'Fred på jorden' enda mer aktuelt.

Med ønsker om en fredfull julefeiring til oss alle!

Solveig & Jørgen

**God Jul
og
godt nyttår!**